

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **I. R.**, zast. Jiřím Pokorným, daňovým poradcem se sídlem Liberec 1, Heliova 270/15, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, jako nástupci Finančního ředitelství v Hradci Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 26. července 2012, č.j. 4617/12-1100-604189, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v úvodu tohoto rozhodnutí připomíná, že zákonem č. 456/2011 Sb., účinným ke dni 1.1.2013, došlo ke zrušení finančních ředitelství (ust. § 19 odst. 1 této právní úpravy). Na jejich místo nastupuje Odvolací finanční ředitelství (ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“).

Rozhodnutím ze dne 26. července 2012, č.j. 4617/12-1100-604189, Finanční ředitelství v Hradci Králové (dále jen žalovaný) zamítlo odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Žamberku (dále jen „správce daně“) ze dne 2.2.2012, č.j. 8425/12/275921606435, kterým byla žalobci dodatečně vyměřena daňová ztráta ve výši – 1.197.954 Kč a sděleno penále z dodatečně snížené daňové

ztráty ve výši 59.897 Kč, a to za zdaňovací období roku 2009, a napadené rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že v projednávané věci jde především o posouzení okamžiku zahájení daňové kontroly jako úkonu ve smyslu ust. § 141 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu v platném znění (dále jen „daňový řád“), které brání daňovému subjektu v podání dodatečného daňového přiznání, a v návaznosti na to posouzení možnosti správce daně přihlédnout ke skutečnostem v něm uplatněným.

Dle žalovaného zahájil správce daně u žalobce daňovou kontrolu dne 22.3.2011 a sepsal o tom protokol. Při ústním jednání, které proběhlo dne 14.9.2011 byla žalobci předána zpráva o daňové kontrole (č.j. 78867/11/275930603104) a byl seznámen s výsledkem kontrolního zjištění. V něm správce daně mimo jiné konstatoval, že žalobce v rozporu se zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů v platném znění (dále jen „zákon o daních z příjmů“) zaúčtoval opravnou položku k zásobám ve výši 946.614 Kč do daňových nákladů a stanovil mu lhůtu 15 dnů, v níž se mohl k výsledku kontroly vyjádřit. Žalobce tak učinil dne 25.10.2011, ale jeho námitky nesměřovaly k opravné položce k zásobám. Na totožnou částku ve výši 946.614 Kč však podal dne 10.1.2012 dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2009 a opravil tak své daňové tvrzení.

Žalovaný přisvědčil žalobci, že oznámení o zahájení doměřovacího řízení z moci úřední ve věci vyměření daňové povinnosti za zdaňovací období roku 2009 bylo vydáno až po podání dodatečného daňového přiznání, a to dne 11.1.2012. Označil však datum oznámení o zahájení tohoto řízení za nerozhodné. Zmiňovaná písemnost dle žalovaného pouze oznamuje zahájení doměřovacího řízení, které bylo již fakticky zahájeno dne 22.3.2011 protokolem o zahájení daňové kontroly. Za zásadní označil skutečnost, že v rozporu s ust. § 141 odst. 6 daňového řádu podal žalobce v průběhu probíhající daňové kontroly dodatečné daňové přiznání, což je nepřípustné. Pro zahájení řízení na základě dodatečného daňového přiznání není rozhodné, kdy správce daně zahájil doměřovací řízení, ale skutečnost probíhající daňové kontroly, o které není pochyb. Proto správce daně shledal podání dodatečného daňového přiznání nepřípustným a podle ustanovení § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu řízení o něm zastavil svým rozhodnutím ze dne 12.1.2012, č.j. 1261/12/275921606435. Žalobce nevyužil svoje právo podat proti tomuto rozhodnutí odvolání.

Žalovaný vyslovil nesouhlas s názorem žalobce, že správce daně byl povinen přihlédnout ke skutečnostem tvrzeným v dodatečném daňovém přiznání, a že se tak nejedná o doměrek daně ze strany správce daně, ale o jeho vlastní zjištění v průběhu daňové kontroly. Proto dle žalobce nemůže být použita zvýšení sazby penále. Svůj závěr žalovaný odůvodnil poukazem na zprávu o daňové kontrole, jejíž součástí byl i nález správce daně o chybném zaúčtování opravné položky k zásobám ve výši 946.614 Kč, a která byla žalobci předána již 14.9.2011. Ke

skutečností uvedeným v dodatečném daňovém přiznání správce daně nepřihlédl, neboť byly zjištěny správcem daně již v průběhu kontroly a žalobce byl s nimi seznámen dne 14.9.2011. Vzhledem k tomu, že dodatečný platební výměr byl vydán na základě zprávy o daňové kontrole č.j. 78867/11/275930603104 ze dne 31.1.2012, a že k výši doměrku došlo z moci úřední, vznikla žalobci povinnost uhradit penále z doměřené daně v plné výši.

K namítané nepřiměřenosti sankce podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků v planém znění (dále jen „zákon správy daní“) uvedl, že správce daně rozhodl v souladu s ustanovením § 264 odst. 13 daňového řádu, podle kterého uplynula-li lhůta pro podání řádného daňového tvrzení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uplatní se penále podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě lhůta pro podání řádného daňového tvrzení za zdaňovací období 2009 uplynula dne 31.3.2010, tj. před nabytím účinnosti daňového řádu, vznikla žalobci povinnost uhradit penále z částky dodatečně snížené daňové ztráty podle § 37b odst. 1 písm. c) zákona o správě daní ve výši 5%. Správce daně tak dle žalovaného postupoval v souladu s přechodným ustanovením daňového řádu.

Ve včas podané žalobě žalobce potvrdil, že u něho správce daně provedl kontrolu daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009. Předmětem sporu se stala oprava položky „přecenění skladu – opravné položky“ v částce 946.614 Kč, kterou žalobce zahrnul do daňově relevantních nákladů. Když toto pochybení zjistil, chtěl podat dodatečné přiznání, avšak překážkou mu bylo ust. § 141 odst. 6 daňového řádu. Za použití § 141 odst. 7 a § 251 odst. 4 daňového řádu tak učinil později, a to dne 10.1.2012, mimo jiné proto, že správce daně do té doby nezahájil doměřovací řízení postupem uvedeným v § 91 odst. 1 daňového řádu. Správce daně však dne 11.1.2012 vydal oznámení o zahájení vyměřovacího řízení. Tento jeho krok označil žalobce za nesrozumitelný, neboť správce daně mu tímto oznamoval, že došlo k zahájení řízení, které bylo již zahájeno o den dříve podáním dodatečného daňového přiznání. Žalobce připustil, že je možné, že správce daně chtěl dát najevo vůli zahájit druhé vyměřovací řízení, aniž však doměřovací řízení zahájené podáním dodatečného daňového přiznání ukončil. To učinil až svým rozhodnutím ze dne 12.1.2012, č.j. 1261/12/275921606435, a následně sestavil zprávu o kontrole, na jejímž základě vydal dodatečný platební výměr.

Žalobce se závěry správce daně a žalovaného vyslovil zásadní nesouhlas a zaujal stanovisko, že penále ze snížené ztráty uplatnili v rozporu s ust. § 251 daňového řádu, když zcela přehlédli, že správce daně nezahájil vlastní doměřovací řízení do doby podání dodatečného daňového přiznání. Není tedy důvodné tvrdit, že správce daně z údajů dodatečného přiznání nevycházel ve smyslu ust. § 141 odst. 7 daňového řádu, když jeho obsah bral v potaz. Tím správce daně i žalovaný porušili zásadu zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení, když vykonávali státní moc způsobem, který zákon nestanoví.

Žalobce odmítl i závěr žalovaného, že vyměřovací řízení bylo zahájeno současně s daňovou kontrolou. Kdyby se tak skutečně stalo, muselo by platit, že správce daně již tehdy věděl, že mezi daní vyměřenou a daní správnou je rozdíl. To však z průběhu daňové kontroly nevyplývá. Žalobce v této souvislosti odkázal na komentář k ust. § 91 daňového řádu (autorů Baxa, Dráb, Kainová a další), kde je konstatováno, že spolu se zahájením daňové kontroly je nutné zahájit i vyměřovací řízení.

S ohledem na shora uvedené vyslovil žalobce obavu, že v důsledku popsaného postupu správce daně nezahájil zákonným způsobem vyměřovací řízení. Pokud chtěl správce daně svým sdělením ze dne 11.2.2012 zahájit vyměřovací řízení odlišné od toho, které bylo zahájeno podáním dodatečného daňového přiznání, není jasné podle jaké ustanovení daňového řádu postupoval, neboť dle žalobce vedení dvou shodných řízení současně není možné. Pokud ale chtěl pouze deklarovat, že probíhá jediné doměřovací řízení zahájené podáním dodatečného platebního výměru, pak nelze přehlédnout, že toto řízení bylo zastaveno rozhodnutím ze dne 12.1.2012. Potom však v době vydání dodatečného platebního výměru ještě nebylo zahájeno doměřovací řízení. Obě varianty dle žalobce svědčí o tom, že správce daně vykonával státní moc způsobem, který zákon nestanoví.

Žalobce konečně poukázal na ust. § 251 odst. 4 daňového řádu, podle kterého u daně doměřené podle dodatečného daňového přiznání nevzniká povinnost uhradit penále z částky v něm uvedené. Je proto nerozhodné, zda je penále vyměřeno z planě či neplatně podaného dodatečného daňového přiznání, podstatné je, že daň byla doměřena v souladu s údaji tohoto přiznání, které je správce daně povinen dle ust. § 141 odst. 7 daňového řádu využít. Svůj výklad žalobce podpořil odkazem na důvodovou zprávu k citovanému ustanovení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když souhlas žalobce i žalovaného s takovým postupem byl dán za dodržení podmínek stanovených ve větě druhé zmíněného zákonného ustanovení. O věci usoudil následovně.

Jak vyplývá z obsahu žaloby, žalobce sice v jejím úvodu požadoval přezkoumání rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí správce daně v plném rozsahu, nezákonnost obou rozhodnutí však spatřoval pouze v procesním pochybení správce daně, který shora popsaným postupem zavinil, že rozhodnutí o dodatečně vyměřené daňové ztrátě ve výši -1.197.954 Kč za zdaňovací období roku 2009 a navazující sdělení o výši penále z takto snížené daňové ztráty je nezákonné.

Žalobce a žalovaný se shodli, že předmětem doměření bylo, kromě jiného, vyloučení položky „přecenění skladu – opravné položky“ ve výši 946.614 Kč z daňově relevantních nákladů. Žalobce tento závěr správce daně nespороval. Jak

sám v žalobě uvedl, chtěl ohledně této položky podat dodatečné přiznání, překážkou mu bylo ust. § 141 odst. 6 daňového řádu. Za použití § 141 odst. 7 a § 251 odst. 4 daňového řádu tak učinil později, a to dne 10.1.2012, mimo jiné proto, že správce daně do té doby nezahájil doměřovací řízení postupem uvedeným v § 91 odst. 1 daňového řádu.

Dle § 141 odst. 6 daňového řádu dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování není přípustné k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly, popřípadě je-li předmětem výzvy podle § 87 odst. 2, která byla oznámena daňovému subjektu, nebo je-li o této dani zahájeno řízení o mimořádném opravném prostředku, dozorcím prostředku nebo řízení o žalobě podané proti rozhodnutí správce daně; tyto skutečnosti přerušují běh lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování podle odstavce 1 věty první; nová lhůta počne běžet od ukončení daňové kontroly, podle jejíhož výsledku se poslední známá daň nemění, nebo od právní moci dodatečného platebního výměru, byl-li na základě daňové kontroly vydán, popřípadě od právní moci rozhodnutí, kterým je ukončeno řízení o mimořádném opravném prostředku, dozorcím prostředku nebo řízení o žalobě podané proti rozhodnutí správce daně.

Podle odst. 7 citovaného paragrafu podá-li daňový subjekt dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování ještě před vyměřením daně, popřípadě před jejím doměřením, řízení zahájené tímto podáním se zastaví. Údaje uvedené v takto podaném dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování se využijí při vyměření nebo doměření této daně.

V § 251 citovaný zákon upravuje výši penále z částky doměřené daně a v odst. 4, na který se žalobce odvolává, stanoví, že pokud je doměřována daň podle dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, povinnost uhradit penále z částky, která je v něm uvedena, nevzniká.

Správce daně řádně zahájil u žalobce daňovou kontrolu dne 22.3.2011 za účasti zástupce žalobce a sepsal o tom protokol. O tom mezi účastníky není sporu a jak žalobce v žalobě uvedl, nastala tímto okamžikem situace předpokládaná v ust. § 141 odst. 6 daňového řádu. Podání dodatečného daňového přiznání k dani, která byla předmětem kontroly, bylo počínaje dnem 22.3.2011 nepřípustné. Jiný postup neumožňuje ani ust. § 141 odst. 7 citovaného zákona, kterého se dovolává žalobce. Ze znění citovaných ustanovení není možno vyvodit jiný závěr, než že dodatečné daňové přiznání není přípustné, pokud před jeho podáním byla řádně zahájena daňová kontrola za dané období, a nepřípustnost trvá až do okamžiku vyměření nebo doměření daně. Ust. § 141 odst. 7 daňového řádu pouze umožňuje, aby je-li podáno dodatečné daňové přiznání před doměřením daně (nebo jejím vyměřením) a řízení zahájené tímto podáním správce daně zastaví, byly údaje v něm uvedené využity pro doměření (vyměření) daně.

Jak vyplývá z podané žaloby, z rozhodnutí žalovaného i ze správního spisu, správce daně řízení zahájené podáním dodatečného daňového přiznání svým rozhodnutím ze dne 12.1.2012, č.j. 1261/12/275921606435, dle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu zastavil. Krajský soud má za nepochybné, že údaje uvedené žalobcem v dodatečném přiznání nevyužil správce daně při doměření daně a ani je využít nemohl. Žalobce sice v žalobě tvrdí, že se tak stalo, ale vzhledem k tomu, že s výsledky kontrolního zjištění byl žalobce seznámen dne 14.9.2012 a jejich obsahem byl i popis chybně zaúčtované opravné položky ve výši 946.614 Kč do nákladů, pro jejich využití při doměření daně nebyl důvod. Správce daně chybu v účtování žalobce sám zjistil a měl v úmyslu, jak vyplývá ze zprávy o výsledku kontrolního zjištění, mu tuto částku z nákladů vyloučit. Dodatečné daňové přiznání pak žalobce podal až dne 10.1.2012. Je tedy s ohledem na obsah zprávy o kontrolním zjištění ze dne 14.9.2012 a z dodatečného daňového přiznání zřejmé, že ho žalobce podal, aby jím opravil chybu, konkrétně snížil daňové náklady o opravnou položku k zásobám ve výši 946.614 Kč, kterou zjistil správce daně v průběhu daňové kontroly a to před tím, než žalobce podal dodatečné daňové přiznání.

Žalobce v žalobě uvedl, že se rozhodl podat dodatečné daňové přiznání za použití § 141 odst. 7 a § 251 odst. 4 daňového řádu mimo jiné proto, že správce daně do té doby nezahájil doměřovací řízení postupem uvedeným v § 91 odst. 1 citovaného zákona. K tomu krajský soud podotýká, že citované ust. § 141 odst. 7 upravuje postup správce daně v případě, kdy daňový subjekt podá dodatečné daňové přiznání ještě před vyměřením daně, popřípadě před jejím doměřením. Pro posouzení otázky, zda byl žalobce oprávněn účinně podat dodatečné daňové přiznání, je dle názoru krajského soudu okamžik zahájení doměřovacího řízení nerozhodný. Pokud chtěl žalobce poukázat na povinnost správce daně využít údaje tohoto dodatečného daňového přiznání při vyměření daně, s touto námitkou se krajský soud vypořádal v předchozím odstavci tohoto rozsudku.

Jak vyplývá z obsahu správního spisu, správce daně dne 11.1.2012 vydal oznámení o zahájení doměřovacího řízení. Adresoval ho žalobci a uvedl v něm, že v souladu s ust. § 91 daňového řádu oznamuje zahájení vyměřovacího řízení z moci úřední ve věci vyměření daňové povinnosti za období roku 2009. Tento jeho krok označil žalobce za nesrozumitelný, neboť z něho nebylo patrné, zda tím zahajoval řízení, které bylo již zahájeno o den dříve podáním dodatečného daňového přiznání, nebo chtěl dát najevo vůli zahájit druhé vyměřovací řízení, aniž však doměřovací řízení zahájené podáním dodatečného daňového přiznání, ukončil. To učinil až svým rozhodnutím ze dne 12.1.2012, č.j. 1261/12/275921606435, a následně sestavil zprávu o kontrole, na jejímž základě vydal dodatečný platební výměr.

Závěry žalobce týkající se oznámení správce daně o zahájení vyměřovacího řízení krajský soud nesdílí. Z jeho obsahu je především patrné, že vyměřovací řízení zahájil správce daně z moci úřední, nemohlo se tedy týkat dodatečného daňového přiznání podaného žalobcem. Kromě toho, jak konečně připustil i žalobce, řízení o dodatečně podaném daňovém přiznání bylo v souladu s ust. § 91 daňového řádu

zahájeno dnem, kdy toto podání došlo správci daně, tedy 10.1.2012. Krajský soud neshledal oznámení správce daně o zahájení vyměřovacího řízení nezákonným.

Krajský soud nesouhlasí ani s názorem žalobce, že je vyloučeno, aby byla o téže věci vedena současně dvě řízení. Sám žalobce v žalobě citoval komentář k ust. § 143 daňového řádu, v němž autoři JUDr. Baxa a spol. vyslovili názor, že zahájením daňové kontroly se současně musí zahájit daňové řízení ve smyslu ust. § 91 citovaného zákona a v protokolu o jednání, kterým se zahajuje daňová kontrola, musí být současně zahájeno dílčí daňové řízení, v kontextu se zahájenou daňovou kontrolou tedy doměřovací řízení. Dle krajského soudu pokud by tak správce daně postupoval a se zahájením daňové kontroly zahájil i vyměřovací řízení, tak každé podané dodatečné daňové přiznání by souběžně zahájilo i řízení o vyměření takto přiznané daňové povinnosti. Při postupu nastíněném autory tohoto komentáře by v určitý okamžik, tj. od podání dodatečného daňového přiznání až do zastavení řízení podle § 141 odst. 7 daňového řádu probíhala dvě řízení týkající se jedné daňové povinnosti.

Žalobce také nesouhlasil se žalovaným, že vyměřovací řízení bylo zahájeno současně s daňovou kontrolou. Jak vyplývá z protokolu o zahájení daňové kontroly, není v něm výslovně uvedeno, že správce daně zároveň zahajuje i vyměřovací řízení. Krajský soud se přiklání k názoru, že takový postup je za situace, kdy není jisté, zda výsledkem daňové kontroly bude doměření daně, předčasný, neboť v případě ukončení daňové kontroly bez doměření daně by správce daně musel zahájené doměřovací řízení zastavit. V případě, že výsledkem kontrolního zjištění bude doměření daně, přiklání se krajský soud k názoru, že za zahájení doměřovacího řízení lze pokládat seznámení daňového subjektu se zprávou o kontrole. Následné sdělení o zahájení vyměřovacího řízení by bylo ryze formální, když by jím bylo daňovému subjektu sdělováno to, co jednoznačně vyplynulo z obsahu zprávy o kontrole. V posuzovaném případě je však taková úvaha nadbytečná, neboť správce daně oznámil žalobci zahájení vyměřovacího řízení po jeho seznámení s výsledky kontrolního zjištění, které proběhlo dne 14.9.2012. Následně poté, co se žalobce k těmto výsledkům vyjádřil, byla s ním dne 31.1.2012 projednána konečná zpráva o daňové kontrole a dne 2.2.2012 vydán dodatečný platební výměr. Správce daně se tedy nedopustil procesního pochybení, které by mělo za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

V návaznosti na shora uvedené závěry krajského soudu nezbyvá než označit jako nedůvodnou i poslední námitku žalobce, že penále ze snížené ztráty, která byla vyměřena dodatečným platebním výměrem, uplatnili správce daně a žalovaný v rozporu s ust. § 251 daňového řádu.

K tomu krajský soud ještě dodává, že zastává názor, publikovaný v komentáři k daňovému řádu autorů JUDr. Baxa a spol., vydaném v roce 2011 nakladatelstvím Wolters Kluwer, kterého se žalobce dovolává. Podle autorů *„Je-li smyslem zavedení této finanční sankce do zákona evidentně donucovací a*

preventivní funkce, která má motivovat daňový subjekt k podání dodatečného daňového tvrzení v okamžiku, zjistí-li, že jeho daňová povinnost má být vyšší, tak jeho aplikace musí být prováděna v uvedeném duchu. Opačný přístup (možnost podat kdykoliv i nepřípustné dodatečné daňové přiznání s účinky upuštění od penále) by de facto možnost užití penále zcela vyloučil, a kýžený cíl právní úpravy by v tomto ohledu byl zmařen. Nepřipouští-li zákon sám podání dodatečného daňového přiznání k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly, k níž je zahájeno řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku, anebo k dani, o níž (o rozhodnutí o ní) probíhá řízení o žalobě, jedná se o nepřípustná podání, řízení jimi zahájená správce daně zastaví a jejich zastavením nemohou tato podání v řízení již působit. Znamená to, že správce daně nemůže doměřit daň na jejich základě (řízení o nich je zastaveno); doměří-li v takových případech správce daně daňovou povinnost, postupuje ex officio, a sankce penále se uplatní.“

Jak bylo uvedeno výše, správce daně z údajů daňového přiznání nevycházel, neboť důvodem pro doměření bylo jeho vlastní zjištění, a teprve na jeho základě žalobce podal ohledně chybně zaúčtované opravné položky ve výši 946.614 Kč do nákladů dodatečné daňové přiznání, které zjištění správce daně kopírovalo.

Z důvodů výše uvedených krajský soud neshledal uplatněné žalobní námitky důvodné a proto žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení před krajským soudem žalobce úspěch neměl, žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud ani nezjistil, že by mu nějaké náklady vznikly. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 26. dubna 2013

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu